Gruppe: 6

FCI rasenr:	**17**
FCI dato:	**02.04.2004**
NKK dato:	**21.03.2020**

GRIFFON NIVERNAIS

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: **6**
FCIs RASENR.: **17**

RASEBESKRIVELSE FOR **GRIFFON NIVERNAIS**

Opprinnelsesland/ hjemland: Frankrike.

Bruk: Drivende hund benyttet oftest som jakthund på villsvin, hovedsakelig i flokk (pack), men også individuelt.

Kort historikk: Rasen kan stamme fra galliske drivende hunder (Canis Segusius) og fra de grå Saint Louis hundene. Rasen var meget verdsatt i 200 år helt opp til Ludvig XI sin regjeringstid, men ble gitt avkall på i de kongelige hundeflokkene hos Francis I som heller foretrakk hvite hunder. I Nivernaisregionen ble rasen likevel bevart helt til den franske revolusjon (1789). Et århundre senere ble rasen, ofte kalt «regionens hund», gjenskapt fra eksemplarer bevart i opphavets vugge. På slutten av det 19. århundre og i begynnelsen av det 20. fikk disse hundene nytt blod fra Griffon Vendeen, Foxhound og senere Otterhound, hvilket siden da etablerte rasen uendret. Raseklubben ble stiftet i 1925.

Helhetsinntrykk: Hard og buskete pels (fr.: barbouillaud), robust, hardfør og strihåret. Tørre lemmer og muskulatur, en forutsetning for utholdenhet heller enn fart. Noe sørgmodig uttrykk, men aldri nervøs.

Viktige proporsjoner: Kroppslengden noe lengre enn mankehøyden. Skalle og snuteparti like lange.

Adferd/ temperament: Meget god luktesans, grundig og liker spesielt vanskelig terreng og tett vegetasjon. Meget god til å møte utfordringer, modig når den stiller viltet uten å være uvøren. Rasens mot og initiativ gjør at den med hell kan brukes i små flokker i jakt på villsvin. Selv om den er lettlært til villsvinjakt, kan noen individer være sta og uavhengig. Det er viktig at en starter lydighetstrening i ung alder.

Hode: Meget tørt, lett uten å være lite. Noe langt uten overdrivelse. Skalletak og neserygg parallelle.

Skalle: Nesten flat, middels bred. Lett buete kinn. Ikke fremtredende occiput.

Stopp: Bare lett markert, men kan virke tydeligere ved markerte

pannehår.

Nesebrusk: Svart, godt synlig.

Snuteparti: Like langt som skallen. Ikke for bred mot spissen, men aldri snipete. Lett skjegg på haken.

Lepper: Lette, dekker så vidt underkjeven, skjult av tydelige barter. Godt pigmentert.

Kjever/tenner: Saks- eller tangbitt. Komplett tannsett, manglende premolarer tillatt.

Øyne: Mørk farge foretrekkes. Livlig og gjennomtrengende blikk. Markerte øyenbryn, uten å skjule øynene. Ikke synlig blinkhinne. Godt pigmenterte øyelokk.

Ører: Middels høyt ansatte (ca. 3 cm brede), ansatt i linje med øvre øyelinje. Tynne, myke, lett innoverdreide i enden. Velpelset. Rekker til roten av nesepartiet.

Hals: Lett, tørr, uten halshud.

Kropp:

Overlinje: Rett fra manke til lend.

Manke: Lett markert over rygglinje, tett sammenstilte skulderblad.

Rygg: Sterk, relativt lang og muskuløs. Ganske smal, sterk og med god muskulatur, selv om den bare er svakt definert.

Lend: Sterk og meget lett buet.

Kryss: Benete, lett hellende, tørr muskulatur.

Bryst: Rekker helst til albuene. Middels bred og lang brystkasse som blir bredere mot de bakre ribben.

Ribben: De første noe flate, de bakre mer avrundet.

Lendeparti/flanke: Fyldig uten overdrivelse.

Underlinje/buk: Lett skrånende.

Hale: Noe høyt ansatt, ikke veldig lang. Mest pels på midten. Stående bæres den noe under horisontalplanet, og i bevegelse sigdformet og kan ha enden over ryggen.

Forlemmer: Velbalanserte. I ro står de noe trukket tilbake under fronten.

Helhetsinntrykk:

Skulder: Lett hellende, tørr, godt ansatt.

Albue: Godt tilliggende.

Underarm: Virker kraftig pga pelsen, men i realiteten er den tørrere enn kraftig og ganske rett.

Mellomhånd: Noe kort, lett hellende.

Poter: Ovale, noe lange. Godt sluttede tær. Harepoter. Godt pigmenterte klør og tredeputer.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Sett i profil noe understilte. Sett bakfra går en vertikal linje fra sittebensknuten gjennom haseleddet og midt gjennom mellomfoten.

Lår: Ganske flate.

Haser: Lave og sett i profil er haseleddet svakt lukket

Mellomfot: Noe understilte.

Poter: Som forpotene.

Bevegelser: Uanstrengte. (Ikke ubalanserte eller fjærende)

Hud: Tykk, myk med godt pigment. Velpigmenterte svarte flekker på kropp og lepper. Ikke hudfolder.

Pels:

Hårlag: Langt, strihåret og buskete. Aldri ullent eller krøllet. Ikke hårløs på buken og innsiden av lårene. Godt behårede øyenbryn som ikke skal dekke øynene. Lett skjegg. Lett behårete ører.

Farge: Alltid mørk; hårtupper mørkere enn basis. Fawn-farge kan ha mørk-nyanser, men aldri oransje. Mørke hårtupper på mantelen kan ha en blånyanse. Mer eller mindre innslag av hvitt, som gir skygger av grått eller villsvin-grått, tillates. Brun (tan) på øyenbryn, kinn, bryst, nederst på føttene og under halen (karakteristisk hos valper, men forsvinner med alderen). Betegnelser som anvendes er «fawn med lett svertede hårtupper» (harepels), «sobel med svertede hårtupper» (ulvegrå) og «fawn med grå hårtupper» (gråblå). Hvit flekk på brystet tillates.

Størrelse:

Mankehøyde: Hannhunder: 55-62 cm.
Tisper: 53-60 cm.
Tillatt 1 cm over eller under.

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen, og effekten på hundens helse og velferd og dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.
- Engstelig, sky.

Diskvalifiserende feil:
- Aggressiv eller tydelig sky.
- Hunder som viser fysiske eller adferdsmessige abnormiteter skal diskvalifiseres.
- Utypisk.
- Over- eller underbitt.
- Hengende/åpne øyelokk eller ulikt fargede øyne.
- Haleknekk.
- Helsvart farge (fravær av mørke hårtupper på fawn), gylden hvetefarge eller oransje, tricolor med klart adskilte farger, hvite poter.
- Fravær av prigment på nese, øyerand, lepper, rundt anus, vulva og scrotum
- Størrelse som avviker fra standardmålene.

OBS
Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.
Bare funksjonelle og klinisk friske hunder med rasetypisk helhet kan benyttes i avlen.